41999D0011

РЕШЕНИЕ НА ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯ КОМИТЕТ
от 28 април 1999 година
относно Споразумението за сътрудничество по производства по пътни нарушения

(SCH/Com-ex (99)11, Rev. 2)

ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯТ КОМИТЕТ,

като взе предвид член 132 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген,

като взе предвид Съвместната декларация на министрите и държавните секретари от тяхната среща на 19 юни 1990 г. в Шенген,

РЕШИ:

Одобрява Споразумението за сътрудничество по производства по пътни нарушения и по налагане на свързаните с тях парични санкции (SCH/III (96)25, Rev. 18).

Членовете на делегациите се приканват да съставят Обяснителен доклад към споразумението, който да засегне по-специално въпросите, посочени в приложението към настоящото решение.

Съставено в Люксембург на 28 април 1999 година.

Председател

C. H. SCHAPPER

SCHAPPER SCH/III (96)25, Rev. 18

СПОРАЗУМЕНИЕ ЗА СЪТРУДНИЧЕСТВО ПО ПРОИЗВОДСТВА ПО ПЪТНИ НАРУШЕНИЯ И ПО НАЛАГАНЕ НА СВЪРЗАНИТЕ С ТЯХ ПАРИЧНИ САНКЦИИ

Правителствата на КРАЛСТВО БЕЛГИЯ, ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ, ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА, ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМУРГ и КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ, страни по Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 г. между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по общите граници, подписана на 19 юни 1990 г. в Шенген, наричана по-долу „Конвенцията от 1990 г.“, както и правителствата на ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА, КРАЛСТВО ИСПАНИЯ и ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА, РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ, РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ, КРАЛСТВО ДАНИЯ, КРАЛСТВО ШВЕЦИЯ и РЕПУБЛИКА ФИНЛАНДИЯ, които се присъединиха към Конвенцията от 1990 г. чрез споразуменията, подписани съответно на 27 ноември 1990 г., 25 юни 1991 г., 6 ноември 1992 г., 28 април 1995 г. и 19 декември 1996 г., както и правителствата на Кралство Норвегия и Република Исландия, които на 19 декември 1996 г. подписаха едновременно с последните споразумение за сътрудничество, наричани по-долу „договарящите страни“,

като имат предвид, че свободното движение на хора, посочено в Конвенцията от 1990 г., подпомага пътуването на гражданите през вътрешните граници;

като имат предвид, че е общоизвестен факт, че гражданите на шенгенските държави също извършват пътни нарушения по време на престоя си на територията на договаряща страна, различна от тази, на чиято територия те обичайно пребивават;

като имат предвид, че не винаги е възможно, въпреки постоянните усилия за ограничаване броя на пътните нарушения, да се установи самоличността на извършителите преди завръщането им на територията на договарящата страна, където те обичайно пребиват, и да им се наложи парична санкция, която съответства на извършеното нарушение;

убедени, че е необходимо сътрудничество между договарящите страни в тази област и че фактът, че различни органи са натоварени със задачата да следят за спазването на правилата за движение по пътищата, не може да бъде пречка за това сътрудничество;

като прилагат Съвместната декларация на министрите и държавните секретари от 19 юни 1990 г., която установява, че би трябвало да се провеждат дискусии с оглед подобряване на сътрудничеството при преследването на пътните нарушения и обсъждане на възможността за взаимно налагане на свързаните с тях парични санкции,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ГЛАВА I

Определения

Член 1

По смисъла на настоящото споразумение:

Пътно нарушение

означава поведение, което противоречи на правилата за движение по пътищата и се счита за престъпление или административно нарушение, включително нарушенията на разпоредбите, които се отнасят до времето за управление на превозното средство и за почивка, както и на разпоредбите, които се отнасят до превоза на опасни товари.

Парична санкция

означава задължението да се заплати определена сума пари като санкция за пътно нарушение, чийто размер се определя от съдебните или административните органи на договарящите страни.

Компетентен орган

означава съдебен или административен орган на договарящите страни, който е оправомощен по производствата по пътни нарушения и по налагането на свързаните с тях парични санкции.

Решение

означава акт на компетентните органи на една от договарящите страни, с който се констатира пътно нарушение, за което на дадено

лице е наложена парична санкция. Става дума за акт, който може или е могъл да послужи като основание за обжалване пред съда.

Молещ орган

означава компетентният орган на договарящата страна, на чиято територия е извършено пътното нарушение.

Запитан орган

означава компетентният орган на договарящата страна, на чиято територия лицето, заподозряно в извършването на пътно нарушение или на което е наложена парична санкция в тази връзка, пребивава или има своето обичайно местопребиваване.

Молеща договаряща страна

означава договарящата страна, на чиято територия е било взето решение по отношение на лице, което пребивава или има своето обичайно местопребиваване на територията на друга договаряща страна.

Запитана договаряща страна

означава договарящата страна на чиято територия лице, срещу което е било взето решение на територията на друга договаряща страна, пребивава или има своето обичайно местопребиваване.

ГЛАВА II

Принципи

Член 2

1. Договарящите страни се задължават взаимно да си оказват най-широкото възможно сътрудничество по производствата по пътни нарушения и по изпълнението на решения в тази връзка в съответствие с разпоредбите на настоящото споразумение.

2. Параграф 1 не накърнява прилагането на по-широкообхватните разпоредби на действащите двустранни или многостранни споразумения между договарящите страни.

3. Глава IV от настоящото споразумение не се прилага:

а) при изпълнение на осъдителна присъда, която предвижда лишаване от свобода като основно наказание;

б) при пътни нарушения, които съвпадат с престъпление, и които са свързани единствено с движението по пътищата, освен ако тези пътни нарушения се преследват изключително или отделно.

ГЛАВА III

Сътрудничество по производства по пътни нарушения

Член 3

1. Компетентните органи могат, когато съобщават регистрационен номер чрез техните национални регистрационни органи, да изискат от регистрационните органи на другите договарящи страни информация за вида и марката на съответното моторно превозно средство, както и за самоличността и адреса на лицето или лицата, на чието име е било регистрирано въпросното превозно средство към момента на извършване на пътното нарушение.

2. Регистрационните органи на договарящите страни пряко изпращат едни на други информацията по параграф 1 с оглед нейното предаване на компетентния орган. Те предават също така, когато тези органи са различни, името и адреса на запитания орган.

3. Всяка договаряща страна може да посочи друг централен орган за обмен на информацията по параграф 2.

4. Съответните разпоредби на Конвенцията от 1990 г. и по-специално членове 126 - 128 от нея се прилагат спрямо предаването на лични данни, което се извършва в съответствие с параграф 1.

Член 4

1. Молещият орган може пряко да изпрати на лицата, които вероятно са извършили пътно нарушение, всички съобщения, които се отнасят до последиците и свързаните с тях решения. Разпоредбите на член 52 от Конвенцията от 1990 г. се прилагат по аналогия.

2. Съобщенията и решенията, посочени в параграф 1, съдържат или са придружени от цялата информация, от която се нуждае техният адресат, за да може да реагира, по-специално по отношение на:

а) вида на пътното нарушение, мястото, датата и часа на неговото извършване, както и начина, по който то е било установено;

б) регистрационния номер и при възможност, вида и марката на превозното средство, с което е било извършено пътното нарушение или при липса на такава информация, всякакви данни, които могат да служат за идентифициране на превозното средство;

в) размера на паричната санкция, която може да бъде наложена или евентуално паричната санкция, която е била наложена, срока, в който тя трябва да бъде изплатена, а също и условията на плащане;

г) възможността да се предявят доказателствени средства, които отхвърлят обвинението, както и сроковете и условията за представяне на тези доказателствени средства;

д) съществуващите възможности за обжалване на решенията, процедурите за обжалване, сроковете, в които жалбите могат да се подадат, и координатите на органа, пред който следва да се заведат жалбите.

Член 5

1. Ако адресатът не реагира в определения срок на съобщенията или решенията по член 4, или ако молещият орган счете, че са необходими допълнителни документи с оглед прилагането на настоящото споразумение, този орган може пряко да поиска правна помощ от запитания орган. Тази молба трябва да бъде придружена от превод на официалния език или на един от официалните езици на запитаната договаряща страна.

2. Разпоредбите на дял III, глава 2 от Конвенцията от 1990 г. се прилагат спрямо молбите по параграф 1.

ГЛАВА IV

Изпълнение на решенията

Член 6

1. В рамките на настоящото споразумение по изключение ще може да бъде заявено предаване на изпълнението на решения, ако са изпълнени следните условия:

а) ако са изчерпани всички правни средства за обжалване на решението и ако решението подлежи на изпълнение на територията на молещата договаряща страна;

б) по-специално ако в изпълнение на разпоредбите на член 4 компетентните органи са поискали без резултат от заинтересованото лице да заплати размера на наложената парична санкция;

в) ако за паричната санкция не е с изтекла давност от гледна точка на националното право на молещата договаряща страна;

г) ако решението се отнася до лице, което пребивава или има обичайно местопребиваване на територията на запитаната договаряща страна;

д) ако наложената глоба възлиза най-малко на 40 EUR.

2. Договарящите страни могат да решат на двустранна основа да изменят приложното поле на параграф 1, буква д).

Член 7

1. Запитаната договаряща страна не може да откаже да предаде изпълнението на решение, освен ако счете, че:

а) пътното нарушение, за което е постановено решението, не е предвидено в националното право на запитаната договаряща страна;

б) изпълнението на молбата не е съвместимо с прилагането на принципа *ne bis in idem*, предвиден в членове от 54 до 58 от Конвенцията от 1990 г.;

в) паричната санкция е с погасена давност от гледна точка на националното право на запитаната договаряща страна;

г) въпросното лице би се ползвало от акт за амнистиране или помилване, приет от запитаната договаряща страна, ако беше извършило пътното нарушение на територията на последната.

2. Запитаната договаряща страна информира при първа възможност молещата договаряща страна, че молбата е получила отказ, като уточнява мотивите за отказа.

Член 8

1. Решението се изпълнява незабавно от компетентните органи на запитаната договаряща страна.

2. Паричната санкция се получава в паричната единица на запитаната договаряща страна. Пресмятането на размера се извършва на основата на официалния обменен курс към момента на приемането на решението по параграф 1.

3. Ако след пресмятането се окаже, че наложената парична санкция надвишава по размер максималния размер на паричната санкция, която е предвидена по закона на запитаната договаряща страна за същия вид нарушение, изпълнението на решението се ограничава до този максимален размер.

4. Всяка договаряща страна може, при депозирането на своите инструменти за ратификация, приемане или одобрение, да декларира, че възнамерява да дерогира разпоредбите на параграф 1 поради причини от конституционен характер или причини с идентично значение, и да определи в декларацията си случаите, в които паричната санкция трябва да бъде обявена за подлежаща на изпълнение със съдебно решение на запитаната договаряща страна преди изпълнението. Това съдебно решение обаче не засяга съдържанието, нито размера на подлежащата на изпълнение санкция, която тя е била предмет на решение на молещата договаряща страна.

Член 9

1. Изпълнението на решението се урежда от националното право на запитаната договаряща страна.

2. Всяка част от паричната санкция, която вече е изпълнена от молещата договаряща страна, се приспада от санкцията, която подлежи на изпълнение от запитаната договаряща страна.

3. Когато изпълнението на паричната санкция се окаже изцяло или частично невъзможно, запитаната договаряща страна може да наложи вместо нея санкцията лишаване от свобода или мярката за неотклонение „задържане под стража“, когато такава възможност е предвидена от двете договарящи страни, освен ако молещата договаряща страна изрично не я е изключила.

Член 10

Молещата договаряща страна не може да пристъпи към изпълнение на решението, след като вече е запитана за прехвърляне на изпълнението. Молещата договаряща страна възстановява правото си на изпълнение веднага щом запитаната договаряща страна я информира за своя отказ да приеме предаването или за невъзможността да изпълни решението.

Член 11

Запитаната договаряща страна е длъжна да прекрати изпълнението на решението веднага след като бъде информирана от молещата договаряща страна за всяко решение, мярка или друго обстоятелство, което води до временно прекратяване на изпълнимостта на решението или отменянето му.

Член 12

1. Молбите за предаване на изпълнение на решение и всички свързани с тях съобщения се правят в писмена форма. Те могат да се предават чрез всички подходящи способи, които оставят писмена следа, включително по факс.

2. Предаването на документи се извършва пряко между компетентните органи на договарящите страни, чиито координати се предоставят от регистрационния орган (член 3, параграф 2). Това предаване се осъществява между посочените централни органи, когато в информацията, визирана в първото изречение, не се съдържат координатите на компетентния орган.

Член 13

1. Молбата за предаване на изпълнение на решение се придружава от копие на решението, а също и от декларация на компетентния орган на молещата договаряща страна, в която се удостоверява, че са изпълнени условията, предвидени в член 6, параграф 1, букви а), б) и в).

2. При нужда молещата страна прилага към молбата друга информация, която е полезна във връзка с предаването на изпълнението на решение, по-специално информация за специфичните обстоятелства, свързани с нарушението, които са взети под внимание при определяне на паричната санкция, и ако е възможно също и текста на приложените разпоредби.

3. Ако запитаната договаряща страна счете, че предадената от молещата договаряща страна информация не е достатъчна и не ѝ позволява да приложи споразумението, тя я приканва да ѝ съобщи нужната допълнителна информация.

4. Следва да се приложи превод на документите по настоящия член на официалния език или на един от официалните езици на запитаната договаряща страна.

Член 14

Компетентните органи на запитаната договаряща страна информират компетентните органи на молещата договаряща страна за изпълнението на паричната санкция или при нужда, за невъзможността да изпълнят решението.

Член 15

Паричната санкция и процесуалните разноски, които понася молещата договаряща страна, се изпълняват. Сумите от изпълнението на решенията стават собственост на запитаната договаряща страна.

Член 16

Договарящите страни се отказват да изискват една от друга възстановяване на разходите, които са направени в резултат на прилагането на настоящото споразумение.

ГЛАВА V

Заключителни разпоредби

Член 17

1. Основната задача на създадения с Конвенцията от 1990 г. изпълнителен комитет е да следи за правилното прилагане на настоящото споразумение. Прилагат се разпоредбите на член 132 на Конвенцията от 1990 г.

2. В областта на защитата на личните данни създаденият с Конвенцията от 1990 г. съвместен контролен орган е компетентен да дава становището си по общите аспекти, които са резултат на прилагането на настоящото споразумение.

3. По предложение на една от договарящите се страни изпълнителният комитет може да реши да промени посочения в член 6, параграф 1, буква д) размер.

Член 18

Настоящото споразумение се прилага на територията на договарящите страни. Все пак, в съответствие с член 138 от Конвенцията от 1990 г. по отношение на Френската република настоящото споразумение се прилага само на европейската територия на Френската република, а по отношение на Кралство Нидерландия — само на територията на кралството в Европа. В съответствие с член 5, параграф 1 от Споразумението за присъединяването на Кралство Дания към Конвенцията от 1990 г., настоящото споразумение не се прилага спрямо Фарьорските острови и Гренландия.

Член 19

1. Настоящото споразумение се прилага също и за пътни нарушения, извършени преди влизането му в сила.

2. Всяка договаряща страна може, при депозирането на своите документи за ратификация, приемане или одобрение, да декларира, че що се отнася до нея и в отношенията ѝ с договарящите се страни, направили подобна декларация, настоящото споразумение се прилага само спрямо пътни нарушения, извършени след влизането му в сила или след като то е станало приложимо.

Член 20

1. Настоящото споразумение подлежи на ратификация, приемане или одобрение. Инструментите по ратификация, приемане или одобрение трябва да се депозират при правителството на Великото херцогство Люксембург, което нотифицира всички договарящи се страни за депозирането.

2. Настоящото споразумение влиза в сила на първия ден от втория месец след датата на депозиране на последния инструмент за ратификация, приемане или одобрение на държавите, за които Конвенцията от 1990 г. е влязла в сила в съответствие с параграф 1, втора алинея от Заключителния акт към конвенцията.

Правителството на Великото херцогство Люксембург нотифицира всички договарящи страни за датата на влизане на споразумението в сила.

За останалите държави настоящото споразумение влиза в сила на първия ден от втория месец след датата на депозиране на инструментите за ратификация, приемане или одобрение, а най-рано — в деня на влизането в сила на Споразумението за присъединяване към Конвенцията от 1990 г. или на Споразумението за сътрудничество от 1996 г. за тези държави.

3. Всяка държава, за която в момента на депозиране на инструментите за ратификация, приемане или одобрение, Конвенцията от 1990 г. е влязла в сила, може да декларира при депозирането, преди влизането в сила на настоящото споразумение или впоследствие, че настоящото споразумение се прилага за тази държава в отношенията ѝ с държавите, които са направили идентична декларация. Тази декларация влиза в сила на първия ден от втория месец след нейното депозиране.

Член 21

1. Всяка договаряща страна може да изпрати до депозитара предложение за изменение на настоящото споразумение. Депозитарът уведомява останалите договарящи страни за текста на това предложение.

2. Договарящите страни приемат измененията в настоящото споразумение с общо съгласие.

3. Измененията влизат в сила на първия ден от втория месец след датата на депозиране на последния инструмент за ратификация, приемане или одобрение.

Член 22

1. Най-късно при депозирането на нейния инструмент за ратификация, приемане или одобрение, всяка договаряща страна нотифицира депозитара за имената и адресите на органите по членове 1 и 3 и член 11, параграф 2.

2. Списъците на органите по параграф 1, чрез дерогация от член 19, параграф 1, могат да бъдат изменени впоследствие чрез нотификация на депозитара.

3. Депозитарът информира всяка договаряща страна за определените органи, както и за промените в тях.

Член 23

Настоящото споразумение е открито за присъединяване на всички държави, които се присъединяват към Конвенцията от 1990 г.

В уверение на горното долуподписаните, надлежно упълномощени за тази цел, подписаха настоящото споразумение.

Съставено в Люксембург на двадесет и осми април хиляда деветстотин деветдесет и девета година в един оригинален екземпляр на английски, гръцки, испански, италиански, немски, нидерландски, португалски и френски език, като текстовете и на осемте езика са еднакво

автентични. Текстоветенадатски, исландски, норвежки, фински и шведски език, които ще бъдат представени след подписването, са еднакво автентични.